

Győri Ítéltábla
Gf.II.20.160/2016/11/I.

A Győri Ítéltábla a jogtanácsos által képviselt felperesnek a dr. Pardavi László ügyvéd által képviselt alperes ellen jogalap nélkül igénybe vett finanszírozás visszatérítése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2016. július 11. napján kelt G.20.901/2014/49. szám alatti ítélete ellen a felperes által 50., 52., Gf.3. szám alatt és az alperes által 51. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - megtartott tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatja és az alperest terhelő marasztalási összeget 10.567.663. (Tízmillió - ötszázhatvanhétezer - hatszázhatvanhárom) Ft tökére f e l - e m e l i .

Az 1.657.638. (Egymillió - hatszázötvenhétezer - hatszázharmincyolc) Ft részösszeg után a 2014. április 25. napjától a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű kamata, valamint 2014. május 15. napjától a kifizetés napjáig a jegybanki alapkamat 1/3-ával megegyező mértékű késedelmi kamata fizetésére kötelező rendelkezést m e l l ő z i , ehelyett az alperes 3.715.968. (Hárommillió - hétszáztizennötezer - kilencszázhatvannyolc) Ft részösszeg után köteles 2014. április 25. napjától a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű kamata, valamint 2014. május 15. napjától a kifizetés napjáig a jegybanki alapkamat 1/3-ával megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére.

Az alperes 1.786.085. (Egymillió - hétszáznyolcvanhatezer - nyolcvanöt) Ft lejárt késedelmi kamat megfizetésére kötelezését m e l l ő z i , egyben kötelezi az alperest 1.118.272. (Egymillió - egyszáztizennyalcezer - kettőszázhetvenkettő) Ft 2014. április 24. napjáig lejárt késedelmi kamat megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet le nem rótt illeték és perköltség viselésére vonatkozó rendelkezését m e l l ő z i .

Egyben kötelezi az alperest, hogy a magyar államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg összesen 1.986.050. (Egymillió - kilencszáznyolcvanhatezer - ötven) Ft le nem rótt kereseti és fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 615.870. (Hatszáztizennötezer - nyolcszázhetven) Ft első- és másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A finanszírozó felperes, valamint az egészségügyi szolgáltató alperes között 2000. március 20-án jött létre a 2005. november 30-án módosított finanszírozás alapszerződés az alperes által nyújtott otthoni szakápolási tevékenység társadalombiztosítási finanszírozására. A szerződés 7.5. pontja szerint, amennyiben a szolgáltató a hatályos jogszabályokban foglalt, a teljesítmények elszámolására (...) vonatkozó szabályokat megszegi, megtéríti az ebből eredő finanszírozási

többletet, illetve az okozott kárt, valamint a jogszabály szerint megfizeti a finanszírozási többlet után számított mindenkorin jegybanki alapkamat kétszeresét. Az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv keltének napját megelőző két éven belül igénybe vett jogalap nélküli finanszírozást és annak kamatterhét a finanszírozó jogosult az esedékes finanszírozási összegből levonni. A két éven túl jogalap nélkül igénybe vett finanszírozás összegét, valamint annak kamatterhét a szolgáltató a finanszírozó által meghatározott hatánapig a megjelölt számlaszámra köteles visszafizetni. Az alperes 2005. február 1. és 2011. március 31. napja között a felperes felé olyan fiktív szakápoló személyek (... , ... , ... és ...) vizitjeit is lejeltette, akik tényleges szakápoló tevékenységet az alperesnél nem végeztek. A fiktív szakápolók felperes felé lejeltett vizitjeit ténylegesen az alperessel jogviszonyban álló más szakápolók végezték el. A 2011. június 15. napján indult nyomozás során a nyomozóhatóság 2011. július 22. napján lefoglalta az alperes 2005-2009. évi betegápolást, illetve szakápolást elrendelő lapjait, az ápolások összesítését. A lefoglalást 2012. április 3-án szüntették meg. 2012. április 5-én a rendőrség arról tájékoztatta a felperest, hogy az alperes ügyvezetője, ... ellen folytatott nyomozást befejezte és magánokirat-hamisítás vétsége bűncselekménye miatt vádemelési javaslattal az ügyészségnek megküldte. Az ügyészség a 2012. május 3. napján kelt határozatával az alperes ügyvezetőjével szemben intézkedést alkalmazott és a vádemelést egy év időtartamra elhalasztotta folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt. Az ügyészség határozatában megállapította, hogy a terhelt az alperes nevében a 2005-2009. év közötti időszakban az arra jogosultak aláírását meghamisítva valós tényeket tartalmazó, de nem a kiállító személytől származó szakápolási egyéni elszámoló lapokat nyújtott be havi rendszerességgel a felpereshez. A felperes által az alperesnél 2012. május 25. napján indult ellenőrzés lezárásaként a 2012. október 19. napján kelt jegyzőkönyvben állapította meg, hogy négy bejelentett ápoló (.... , ... , ... és ...) ápolási munkát a betegek otthonában nem végzett, személyes adataikat az alperes tudtukon kívül használta fel és nyújtotta be. A felperes a finanszírozási szerződést *2012. október 31-i* hatállyal felmondta és 1.478.909.Ft alperesnek járó finanszírozási összeget visszatartott. A felperes a 2012. november 30-án kelt fizetési felszólításával követelte az alperestől 7.443.544.Ft jogalap nélkül igénybe vett finanszírozási összeg, valamint 5.091.566.Ft kamat megfizetését.

A felperes a finanszírozási szerződés megszűnését követően az alperesnél a záróellenőrzést *2012. október 17-én* rendelte el, melyet 2013. június 17-én terjesztett ki a 2010. január 1. - 2010. december 31. napja közötti gazdasági év időszakára. Megállapította, hogy 2009. október 1. és 2011. december 31. napja között az alperes ... , ... és ... szakápolókra viziteket jelentett le a felperes felé, azonban ezek a személyek ténylegesen szakápolói tevékenységet nem láttak el.

A felperes módosított keresetében - *egyrészt* - 6.664.895.Ft tőke, valamint annak egyes részösszegei után a kiutalás napjától a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamata, illetve a 2012. október 19. napjáig lejárt 1.522.351.Ft kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. *Másrészt* 186.800.Ft - a 2012. augusztus 1. és október 31. napja között jogosulatlanul elszámolt finanszírozási összeg - , valamint 166.640.Ft tőke után a kiutalás napjától a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. *Harmadrészt* 4.362.150.Ft 2010. január 1. és 2012. október 31. napja között jogalap nélkül igénybe vett finanszírozási összeg, annak a 2011. április 25. napjától a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű kamata, 2011. május 15. napjától a jegybanki alapkamat további egyharmadával megegyező mértékű késedelmi kamata és 1.382.006.Ft lejárt kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Elsődleges keresetét arra alapította, hogy az egészségügyi szolgáltató alperes az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eü.tv.) 135.§ (1) bekezdése, valamint az egészségügyi szolgáltatások

egészségbiztosítási alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III.3.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Korm.rendelet I.) 4.§ (7) bekezdése szerint a finanszírozás céljából megküldött adatok valódiságáért felel. Az alperesnél végzett felperesi ellenőrzés szerint négy bejelentett ápoló (....,, ... és ...) ápolási munkát a betegek otthonában nem végzett, személyes adataikat az alperes tudtukon kívül használta fel és nyújtotta be. A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) 37.§ (1) bekezdése, valamint az azon alapuló finanszírozási szerződés 7.5. pontja szerint a nem a hatályos jogszabályoknak megfelelően nyújtott finanszírozási többletet, elszámolt ellátás finanszírozási összegét, illetve 2011. január 1. napjától az elszámolt ellátás finanszírozási összegének 20%-át az egészségügyi szolgáltató - visszatartás hiányában - megtéríteni köteles. Harmadlagos keresetét 3.715.968.Ft erejéig az Ebtv.37.§ -a szabálya szerint arra alapította, hogy ..., ... és ... - a nevükre az alperes által lejelentett vizitek ellenére - ténylegesen ilyen ellátást nem teljesített. 646.182.Ft erejéig a 2012. október 17. napján elrendelt záróellenőrzés (Ebtv.38/C.§) eredménye alapján követelte vissza a folyósított finanszírozási összeget. Azt állította, hogy az alperes ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ..., ... és ... (a továbbiakban: kilenc ápoló) nevére lejelentett vizitek finanszírozási összegét nem fizette ki az ápolók részére.

Az alperes *ellenkérelmében* elsődlegesen *elévülési kifogást* terjesztett elő, állítva, hogy a 2005. február 1. - 2007. december 5. napja közötti időszakra teljesített finanszírozás esetében a követelés elévült. *Érdemi* ellenkérelmében a kereset elutasítását azért kérte, mert az Ebtv.37.§-a szerinti jogosulatlan finanszírozás nem történt, az alperes az elszámolt finanszírozású viziteket - más ápoló igénybevételével, ténylegesen - elvégezte, a törvény alapján pedig csak a nem teljesített vizitek díja követelhető vissza. Érdemi védekezése alaptalansága esetére jogalap nélküli gazdagodás (Ptk.361.§) jogcímén beszámítási kifogást terjesztett elő a ki nem fizetett finanszírozási összeg megtérítése iránt. A 2012. augusztus 1. és október 31. napja közötti időszakra jogosulatlanul elszámolt 186.800.Ft finanszírozási összeg és járulécai megfizetése iránti keresetet azzal *ismerte el*, hogy ezzel a követeléssel szemben beszámította a 2012. szeptember - október hónapra neki járó, visszatartott 1.478.909.Ft finanszírozási összeg kifizetésére vonatkozó követelését. A harmadlagos keresettel szemben előterjesztett ellenkérelmében annak elutasítását kérte. Védekezése szerint az Ebtv.38/C.§ (1) bekezdése szerint 2012. október 17. napján még nem lehetett záróellenőrzést elrendelni, mert a finanszírozási szerződés nem szűnt meg. 2013. június 17-én pedig a záróellenőrzést nem lehetett kiterjeszteni, mert az arra nyitvaálló, az Ebtv.38/C.§ (1) bekezdésében meghatározott 90 napos határidő már eltelt. Kérte, hogy a bíróság kezdeményezze a 2013. január 1. napjától hatályos Ebtv.38/C.§ (3) bekezdése alaptörvény-ellenessége megállapítását az Alkotmánybíróság előtt. Azzal érvelt, hogy a 38/C.§ (3) bekezdése az Alaptörvény XIII. Cikk (1) bekezdésébe, a tulajdonhoz való jogba ütközik, mivel a törvényhely szerinti visszatérítési kötelezettség csak az előfinanszírozott egészségügyi szolgáltatásokra értelmezhető, az esetbeli utófinanszírozásúakra nem. Kifejtette, hogy az egészségügyi szolgáltató alperessel szemben záróellenőrzést amiatt sem lehetett végezni és a záróellenőrzés alapján nem lehetséges jogkövetkezményt alkalmazni, mivel a finanszírozási szerződés a záróellenőrzést, illetve annak szempontjait nem tartalmazta.

Az elsőfokú bíróság fellebbezésekkel támadott *ítéletével* az alperest kötelezte 8.509.333.Ft tőke, valamint annak egyes részösszegei után eltérő időpontoktól meghatározott, a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű kamata - illetve 1.657.638.Ft tőke után további, a jegybanki alapkamat 1/3-val megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére, valamint 1.786.085.Ft lejárt késedelmi kamat megfizetésére. Ezen túlmenően a keresetet, valamint a beszámítási kifogást elutasította. Határozata indokolásában elsődlegesen a 2005. február 1. - 2007. december 5. napja közötti finanszírozási időszakra vonatkozó alperesi elévülési kifogást vizsgálta. A

kifogásban foglaltakkal egyetértett annyiban, hogy a felperes az Ebtv. 38/B.§-a alapján jogosult az egészségügyi szolgáltatások igénybevételének ellenőrzésére. A törvényszék megítélése szerint azonban ez az ellenőrzés nem alkalmas arra, hogy a szakápolást végző személyének meghamisítására fény derüljön. Értékelte azt is a bíróság, hogy az erre az időszakra vonatkozó iratokat a nyomozóhatóság lefoglalta. Mindezekre figyelemmel a felperes követelésének elévülése nyugodott mindaddig, amíg 2012. májusában az ügyészségi határozatról tudomást nem szerzett. (Ptk.326.§ (2) bekezdés) Ettől az időponttól számított egy éven belül pedig a keresetét (2013. január 23-án) benyújtotta. Emiatt a felperes követelése az említett időszakra nem évült el.

A bíróság az alperes további eljárásjogi kifogása alapján vizsgálta azt is, hogy a 2013. december 21. napján érkezett keresetmódosítás a Pp.146/A.§-a szerinti megengedett keresetváltoztatásnak minősült-e. Úgy ítélte meg, hogy a módosítás a Pp.146.§ (1) bekezdés c/ pontja szerint megengedett volt, mivel a felperes a keresetét elszállította, illetve eddig nem követelt járulékokra terjesztette ki.

A bíróság a kereset érdemét, a finanszírozási többlet, illetve elszámolt finanszírozási összeg visszafizetése iránti követelést az Ebtv. 2005. június 30. napjáig hatályos 37.§ (1) bekezdés f/ pontja, a 2009. december 31. napjáig hatályos 37.§ (1) bekezdés ad/ pontja, a 2010. december 31. napjáig hatályos 37.§ (1) bekezdés ae/, ag/ pontjai, illetve a 2011. január 1. napjától hatályos 37.§ (4) bekezdése és a finanszírozási szerződés 7.5. pontja alapján vizsgálta.

Az *elsődleges* - négy szakápoló fiktív lejelentése miatti - kereset esetében a törvényszék rámutatott, hogy a felperes tartozott a perben azt bizonyítani, hogy az alperesi szabályszegés eredményezett és milyen összegű finanszírozási többletet a felperes részéről; illetve, hogy a lejelentett de ténylegesen munkát nem végző négy szakápoló teljesítménye után az alperes finanszírozást kapott a felperestől és milyen összegben. A bíróság kiemelte az Eütv. 136.§ (1) bekezdése, valamint a Korm.rendelet I.4.§ (7) bekezdése azon szabályait, hogy a szolgáltató a finanszírozás céljából megküldött adatok valódiságáért felel. A valódiság elvét, valamint a Korm.rendelet I. 35.§ (7), (9) bekezdése azon szabályát, hogy egy teljes szakápolói munkaidőre legfeljebb napi öt vizit köthető le, sérti az az alperesi gyakorlat, mely szerint olyan ápolók nevére jelentett le ellátásokat, akik azt ténylegesen nem teljesítették. Ezért az alperes az ilyen módon lejelentett vizitek alapján átutalt finanszírozás, illetve annak meghatározott része visszatérítésére köteles. A törvényszék által beszerzett, kiegészített szakvélemény alapján négy szakápoló (..., ..., ..., ...) fiktív vizitjei alapján a felperes 2005. február 1. és 2011. május 31. napja között az alperesnek 8.166.844.Ft finanszírozási összeget utalt ki, melyet az alperes a finanszírozási szerződés 7.5. pontja alapján köteles megtéríteni a felperesnek késedelmi kamattal növelten. Ebből az összegből le kell vonni a tőkét csökkentő, visszatartott 1.478.909.Ft-ot. Így a felperes keresete a keresetmódosítás szerinti 6.664.895.Ft erejéig alapos.

A *másodlagos* keresettel érvényesített 186.800.Ft-ban a törvényszék az alperes elismerésére figyelemmel marasztalta. Az alperes ezen tétellel szemben is előterjesztett, jogalap nélküli gazdagodásra (Ptk.361.§ (1) bekezdés) alapított beszámítási kifogását a törvényszék azért utasította el, mert az alap nélküli gazdagodás jogszabályi tényállását csak szerződéses jogviszony hiányában lehet alkalmazni. A konkrét esetben azonban a felek között finanszírozási szerződés jött létre, így jogvitájukat az arra vonatkozó speciális szabályok szerint kell elbírálni. (BDT 2009/1973) Jogalap hiányára az alperes amiatt sem hivatkozhat, mert a finanszírozási szerződés 7.5. pontja alapján köteles visszatéríteni a többletfinanszírozás összegét.

A bíróság a *harmadlagos*, a felperes által az Ebtv. 38/C.§-a rendelkezései alapján végzett záróellenőrzésen alapuló kereset esetében abból indult ki, hogy az egészségbiztosítónak a

törvényhely alapján a záróellenőrzést a finanszírozási szerződés megszűnését követő 90 napon belül kell megindítania. Ez a határidő azonban nem zárja ki, hogy az egészségbiztosító a finanszírozási szerződés megszűnése előtt indítsa meg ezen záróellenőrzését. Úgy ítélte meg a törvényszék az alperes védekezése alapján, hogy a záróellenőrzést elrendelő okirattal (a felperesi igazgatói intézkedéssel) a záróellenőrzés keretei (az abban meghatározott ellenőrzési időszak) rögzülnek, annak megváltoztatására csak a 90 napos határidőn belül van lehetőség. Ezért a záróellenőrzés 2010. gazdasági évre történő kiterjesztését elrendelő, 2013. június 13. napján kelt igazgatói intézkedés elkészítése miatt jogsértő. Így a felperes a 2010. január 1. - december 31. napja között kifizetett finanszírozási többletet nem érvényesítheti. Mivel pénzügyi szemléletű záróellenőrzésről van szó, a 2011. január 1. előtt megvalósult vizitekre az ezt követően átutalt finanszírozási összeget visszakövetelheti. A bíróság az Ebtv.38/C.§-a alapján alkalmazandó 35.§ (2), (6) bekezdései és a 36.§ (3) bekezdése alapján rámutatott, hogy a záróellenőrzésre a szerződés teljesítése ellenőrzésére vonatkozó szabályok az irányadók. Ezek a törvényhelyek pedig kimondják, hogy a finanszírozás keretében folyósított összeg csak a finanszírozási szerződésben foglalt feladatokra használható fel. A finanszírozási szerződésben meghatározott egészségügyi szolgáltatásoktól eltérő célra felhasznált összeget az egészségügyi szolgáltató köteles az egészségbiztosítási alap számára megtéríteni. (A Kúria Pfv.IX.21.262/2011/4. szám alatti határozata) A törvényszék által kirendelt igazságügyi könyvszakértő kiegészített szakvéleménye igazolta, hogy 2011. január 1. és 2012. augusztus 31. napja között a kilenc szakápoló nevére lejelentett ellátások után a felperes 3.096.448.Ft finanszírozási összeget fizetett ki. Az alperes azonban a rendelkezésre álló irattal nem tudta igazolni, hogy ezen személyek részére ezt a finanszírozási összeget ellenszolgáltatásként kifizette. Így a kereset ezen része 646.182.Ft erejéig alapos az Ebtv.35.§ (6) bekezdése alapján.

Ugyanakkor a ..., ... és ... fiktív szakápolási tevékenységére lejelentett vizitek alapján 3.715.968.Ft megfizetése iránt előterjesztett keresetet a törvényszék csak 1.011.438.Ft erejéig tartotta alaposnak. Így ... esetében a 2010. évre lejelentett 436.096.Ft-ot, a 2011. évi vizitek finanszírozási összege 20%-át, 269.389.Ft-ot; ... esetében a 2010. évre lejelentett 247.744.Ft-ot és a 2011. évi ötödét, 40.947.Ft; míg ... esetében a 2010. évre lejelentett 17.280.Ft-ot kell az alperesnek visszafizetnie.

Az elsőfokú ítélet megváltoztatása iránt mindkét fél fellebbezést terjesztett elő.

A *felperes fellebbezésében* az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a keresetének való teljes helytadást és az alperes további 2.704.512.Ft tőke, annak a 2014. április 25. napjáig lejárt 1.382.006.Ft kamata, továbbá 2014. április 25. napjától a kifizetés napjáig az Ebtv. 37.§ (13) bekezdése szerinti mértékű, a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű kamata, illetve 2014. május 15. napjától a kifizetés napjáig ezen felül a Ptk.301.§ (3) bekezdése szerint a jegybanki alapkamat 1/3-ával megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Ilyen módon az alperest 8.509.333.Ft tőke helyett 11.213.845.Ft tőke; 1.786.085.Ft lejárt kamat helyett 2.904.357.Ft lejárt kamat megfizetésére kérte kötelezni. Vitatta a törvényszék azon megítélését, hogy a felperes által végzett pénzügyi záróellenőrzés az ellenőrzési időszak kiterjesztése miatt elkésztett volna. Az ellenőrzési időszak kiterjesztése álláspontja szerint nem minősül új elrendelésnek, így az nem készt el. Véleménye szerint az ellenőrzés kiterjesztésének az Ebtv.35-36.§-a alapján végzett ellenőrzéseknél nincs időbeli korlátja, melyet az indokolhat, hogy a közpénzek felhasználásánál részletes vizsgálatokra van szükség.

Harmadik keresete esetében az elsőfokú ítéletet azért is vitatta, mert a kilenc ápoló esetében a törvényszék nem állapította meg, hogy ezen ápolók nevére lejelentett és elszámolt viziteket szintén nem a megjelölt ápolók végezheték. Így a nevükre lejelentett vizitek után kifizetett finanszírozási sem járt volna a szolgáltatónak. Vitatta az elsőfokú bíróság által megállapított perköltséget is, mivel

a korábbi másodfokú eljárás 80.000.Ft felperesi perköltségéből a törvényszék nem annak 70%-át, hanem csak a 40%-át jelentő 32.000.Ft-ot ítél meg a javára.

Az *alperes fellebbezésében* az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a 8.322.533.Ft tőke és kamatai megfizetésére irányuló kereset elutasítását kérte. Nem vitatta az elsőfokú ítéletet 186.800.Ft és járuléakai megfizetésére kötelező rendelkezés esetében. Jogorvoslati kérelmében az elévülési kifogását változatlanul fenntartotta. Úgy ítélte meg, hogy az Ebtv.36.§-a, 38/B.§-a, az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény 69-70.§-ai alapján végzett felperesi ellenőrzés során a felperestől elvárható az esetleges jogszabálysértés feltárása. Az iratok hiányával sem indokolható az elévülés nyugvása, mivel a felperes az adóhatóságtól és az ügyészségtől is kérhetett volna iratmásolatokat. Tévedett az elsőfokú bíróság a finanszírozási alapszerződés 7.5. pontja alkalmazhatóságában, mivel a felperes keresetében nem finanszírozási többlet, hanem „jogalap nélkül igénybe vett finanszírozási összeg” megtérítését kérte. Így az ítélet a Pp.215.§-ába ütközően túlterjeszkedett a kereseten. Fenntartotta azt az álláspontját is, hogy a finanszírozási szerződés 7.5. pontja az Ebtv.37.§ (1) bekezdése kógens rendelkezésébe ütközik. Így a Ptk.200.§ (2) bekezdése alapján semmis.

Megítélése szerint az elsőfokú bíróság az Ebtv. finanszírozási összeg visszakövetelésére vonatkozó szabályait kiterjesztően értelmezte és az elszámolási szabálytalanságokat is a vizitek hibáinak tekintette, jöllehet az Ebtv. csak a 2010. január 1. napjától hatályos 37.§ (1) bekezdés ae/ és ag/ pontjaiban tartalmaz elszámolásra vonatkozó előírásokat. Így az alperest csak ettől az időponttól kezdve lehetne az egyéb feltételek megvalósulása esetén is a 2010. január 1. napját követően felvett összegek visszafizetésére kötelezni. Kifejtette, hogy a négy „fiktív” dolgozó orvosszakmai szempontból tökéletesen látta el a feladatát, a felperes a perbeli esetekben csak teljesített ellátásokat finanszírozott. Így az alperes a felperesnek kárt sem okozott. Amennyiben az alperes nem „fiktív” dolgozók nevében látta volna el a feladatait, az ugyanilyen összegű finanszírozást vont volna maga után.

Úgy ítélte meg, hogy tévedett a törvényszék a beszámítási kifogás elutasításakor is, mivel a joggyakorlat szerint (BH 1988/107) szerződéses jogviszony megléte önmagában nem zárja ki a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazhatóságát.

Álláspontja szerint a törvényszék az Ebtv.38/C.§-a szabályait is kiterjesztően értelmezte, ezért a záróellenőrzés és annak minden megállapítása jogszabályba ütköző, joghatása nincs. Miután az alperes a finanszírozott egészségügyi szolgáltatásokat kötelmi jogviszony, szerződés alapján teljesítette, ezért a záróellenőrzéssel vizsgált szempontokat is a szerződésnek vagy jogszabálynak kellett volna előírnia. A szerződéskötéskor és annak módosításakor ilyen szempontokról az alperesnek nem volt tudomása. Kifogásolta, hogy a törvényszék nem határozott arról a kérelméről, hogy a bíróság kezdeményezze az Alkotmánybíróságon az Ebtv.38/C.§ (3) bekezdése alaptörvény-ellenessége megállapítását. Mivel az alaptörvény-ellenesség jelenleg is fennáll, ezért a másodfokú eljárásban is fenntartotta a kezdeményezésre vonatkozó kérelmét.

Vitatta, hogy az alperesnek a finanszírozási szerződés alapján kapott teljes összeget ki kellene fizetnie az általa lejelentett szakápolók részére. Az alperes cégnek vannak nyilvánvaló működési költségei (útiköltség, a székhely rezsiját, ügyvezetői díjazás, adó, stb.), melyek lehetetlenné teszik, hogy a teljes finanszírozott összeget kifizesse a közreműködőinek.

Tévedett a törvényszék abban is, hogy a záróellenőrzés az ellenőrzött időszak alatt kifizetett összegekre és nem a vizitek megvalósulásának idejére (2011. január 1. napja előtt) vonatkozik.

701.102.Ft folyósított összeg ugyanis a 2011. január 1. napja előtt teljesített egészségügyi szolgáltatások ellenértékét jelentik. Mivel a törvényszék helyesen megállapította, hogy a záróellenőrzés a 2010. évre kiterjesztésre jogellenes volt, egy már nem ellenőrizhető időszak vizitjeinek utólagos finanszírozása sem vizsgálható.

Megítélése szerint az elsőfokú bíróság tévedett a felperes által visszatartott összeg nagyságában is, az helyesen nem 1.478.909.Ft, hanem 1.578.990.Ft volt. Ezt igazolja az alperes 2013. július 29. napján a járásbírósághoz benyújtott számlája is.

A felperes a fellebbezési eljárás során bejelentette, hogy elnevezése 2017. január 1. napjától felperes nevére változott. Az alperes fellebbezésére előterjesztett fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet alperesi fellebbezéssel érintett rendelkezései helybenhagyását kérte.

Az alperes a felperes fellebbezésére előterjesztett fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet felperesi fellebbezéssel érintett rendelkezései helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy az Országos Egészségbiztosítási Pénztár elnevezését felperes nevére változtató, az egészségbiztosítási szervekről szóló 386/2016. (XII.2.) Korm.rendelet (Korm. rendelet II.) megszüntette a felperes perbeli jogképességét. A pénzügyi ellenőrzések tekintetében ugyanis jogutód az Emberi Erőforrások Minisztériuma jár el.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból részben téves jogkövetkeztetésre jutva határozta meg az egyesített perben a felperes harmadlagos keresete alapján visszakövetelhető, illetve az alperes által visszatérítendő finanszírozási összeget.

Így a felperes fellebbezése alapos, míg az alperes fellebbezése kisebb részben alapos, túlnyomórészt alaptalan.

Elöljáróban az ítélőtábla megjegyzi, hogy a felperes Országos Egészségbiztosítási Pénztár nevének megváltozása nem érintette a perbeli jogképességét (Pp.48.§), illetve a jogalap nélkül igénybe vett finanszírozási összeg visszakövetelésére vonatkozó keresetösségi jogát. (Pp.3.§ (1) bekezdés) sem. Az egészségbiztosítási szervekről szóló 2017. január 1. napjától hatályos Korm.rendelet II. 12.§ (2) bekezdése szerint a felperesi oldalon nem perbeli jogutódlás, hanem csak névváltozás történt. A jogszabályhely szerint az Országos Egészségbiztosítási Pénztár elnevezése felperes nevére változott. (...)

A Korm.rendelet II. 2.§ (1) bekezdése alapján a ... az egészségbiztosításért felelős miniszter irányítása alá tartozó, központi hivatalként működő központi költségvetési szerv. Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (Áht.) 7.§ (1) bekezdése alapján a költségvetési szerv jogszabályban vagy alapító okiratban meghatározott közfeladat ellátására létrejött jogi személy. A Ptk.3:1 § (1) bekezdése szerint a jogi személy jogképes: jogai és kötelezettségei lehetnek. A Pp.48.§-a alapján a perben fél az lehet (perbeli jogképesség), akit a polgári jog szabályai szerint jogok illelhetnek és kötelezettségek terhelhetnek. Ezekre figyelemmel a megváltozott elnevezésű felperes, a ... költségvetési szervként - az alperes érvelésével szemben - perképességgel rendelkezik.

Ezen túl a Korm.rendelet II. 2.§ (2) bekezdése szabálya szerint a ... az Áht.6/B.§ (3) bekezdése alapján az Egészségbiztosítási Alap (a továbbiakban: E.Alap) kezelésére kijelölt szerv. A Korm.rendelet II. 7.§ (1) bekezdés a/ pontja, aa/ alpontja szerint a ... ellátja a jogszabályokban meghatározott feladatait, ennek keretében szerződést köt az egészségügyi szolgáltatások

finanszírozására és szakmai szempontból ellenőrzi azok teljesülését. A felperes a keresetében az alperessel kötött egészségügyi szolgáltatási finanszírozási szerződésből eredő, jogalap nélkül igénybe vett finanszírozási összeget követelte vissza; illetve az záró- ellenőrzése során feltárt jogszabálysértés miatt finanszírozási összeg visszafizetését igényelte. Az alperes megítélésével szemben a ... a Korm.rendelet II. 2.§ (2) bekezdése és 7.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján perbeli legitimációval (kereshetőségi joggal - Pp. 3. § (1) bekezdés) rendelkezik az általa kezelt E. Alapból finanszírozott egészségügyi szolgáltatások ellenőrzéséből eredő és a jogosulatlan felhasznált finanszírozási összeg visszatérítésére.

Az ítéletábra egyetértett a törvényszék ítéletével abban, hogy a felperes jogalap nélkül igénybe vett finanszírozás visszatérítése iránti keresete nem évült el a 2005. február 1. - 2007. december 5. napja közötti időszakban kifizetett finanszírozás esetében. Arra az alperes a fellebbezésében helytállóan hivatkozott, hogy az egészségbiztosítót az Ebtv.36.§-a alapján megilleti az egészségügyi szolgáltatóval kötött finanszírozási szerződés teljesítésének ellenőrzési joga. Ennek körében az egészségbiztosító ellenőrzi a finanszírozott egészségügyi szolgáltatások elszámolási rendjét, az elszámolások valóságát és az egészségügyi dokumentáció vezetésére vonatkozó előírások megtartását, érvényesülését. (Ebtv.36.§ (3)-(4) bekezdés) Ez a törvényben szabályozott ellenőrzési jogkör azonban nem járhat azzal, hogy valamely egészségügyi szolgáltatási szabálytalanság feltárása elmaradása esetén az egészségbiztosító elveszteni jogát a következmények érvényesítésére. A perbeli esetben a felperes nem a saját ellenőrzése, hanem büntetőeljárás eredményeként, a 2012. május 3. napján kelt ügyészégi határozatból értesült az alperes által a 2005-2009. években folytatott jogszabálysértő gyakorlatról, a fiktív szakápolók által végzett ápolások lejelentéséről. Egyetértett az ítéletábra az elsőfokú bíróság álláspontjával abban is, hogy a felperes ellenőrzései során a szerződött egészségügyi szolgáltatóknál nem tárhatja fel valamennyi és minden típusú kötelezettségzegést. Így a felperes a jogalap nélkül igénybe vett finanszírozásból eredő követelését menthető okból mindaddig nem tudta érvényesíteni (Ptk.326.§ (2) bekezdés), amíg - ha a saját ellenőrzése során nem, de - más hatóság eljárásából a jogszabálysértésről tudomást nem szerez. Ezután pedig a felperes a törvényi egy éves határidőn belül (Ptk.326.§ (2) bekezdés) a követelése érvényesítése iránt bírósághoz fordult, így az nem évült el.

Az alperes fellebbezésében kellő ténybeli és jogi alap nélkül kifogásolta azt, hogy a törvényszék a finanszírozási többlet visszatérítése iránti keresetet a felek közötti finanszírozási alapszerződés 7.5. pontja alapján vizsgálta. A módosított finanszírozási szerződés ezen pontja - tartalmilag - a szerződéskötéskor, illetve annak módosításakor hatályos Ebtv.37.§-a szerint szabályozta a jogszabálysértően (tehát: jogalap nélkül) elszámolt és az egészségbiztosító szempontjából többletfinanszírozás visszatérítésére vonatkozó kötelezettséget. A finanszírozási többlet és a jogalap nélkül igénybe vett finanszírozási összeg lényegében szinonim fogalmak, emiatt az alperes érvelésével szemben az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmen sem terjeszkedett túl. (Pp.215.§) A finanszírozási szerződés 7.5. pontja, valamint a korabeli Ebtv.37.§ (1) bekezdése tartalmi egyezősége miatt alaptalan továbbá az alperes azon - további érveléssel alá nem támasztott - megállapítása is, hogy a szerződés 7.5. pontja a kógens Ebtv.37.§ (1) bekezdésébe ütközése miatt semmis (Ptk.200.§ (2) bekezdés) lenne.

Helyesen állapította meg azt is az elsőfokú bíróság, hogy a magánokirat hamisítással nem a kiállító személytől származó szakápolási egyéni elszámolólapok benyújtásával és így fiktív szakápolói vizitek lejelentésével az alperes megsértette az egészségügyi finanszírozási szabályokat, így a keresetben felhozott Eütv.136.§ (1) bekezdését és Korm.rendelet I. 4.§ (7) bekezdése szerinti lejelentett adat valóságának elvét. Sértette az alperes eljárása a Korm.rendelet I. 35.§ (7), (9) bekezdése azon szabályát is, hogy egy teljes szakápolói munkaidőre legfeljebb napi öt vizit köthető

le. A megismételt eljárás során beszerzett kiegészített igazságügyi könyv-, adó- és járulékszakértői vélemény kimunkálta, hogy a 2005. február 1. és 2011. május 31. napja közötti időszakban a felperes az alperesnek a négy szakápoló (... , ... , ... és ...) fiktív vizitjei alapján 8.166.844.Ft finanszírozási összeget utalt ki, melyet így az alperes visszatéríteni köteles. Ebből az összegből le kell vonni a tőkét csökkentő, visszatartott finanszírozási összeget. Az alperes által visszatérítendő, a kiegészített szakvéleményben kimunkált finanszírozási összegből, a tőkét csökkentő, visszatartott (a 2012. szeptember és október havi teljesítményből zárolt - G.40.440/2013/1. szám alatti keresetlevél 7. oldal) 1.478.909.Ft finanszírozási összeget kell levonni.

Ez a visszatartott összeg - az alperes fellebbezésében kifejtettekkel szemben - nem 1.578.909.Ft. Erről az összegről csupán az alperes állított ki számlát a felperes terhére az 1.478.909.Ft finanszírozási összeg visszatartását követően. (elfekszik a G.21.377/2013/4. szám alatt) A 2013. július 23-án kiállított számlában a alperes - önkényesen - az 1.478.909.Ft visszatartott finanszírozási összeget - számítási melléklet nélkül - 100.000.Ft kamattal növelte. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy megnövekedett volna a visszatartott összeg. Erre figyelemmel a törvényszék helyesen határozta meg azt is, hogy az elsődleges kereset 6.664.895.Ft erejéig alapos.

Az alperes a fellebbezésében arra önmagában helyesen hivatkozott, hogy a jogalap nélküli gazdagodás szabályainak alkalmazhatóságát a felek közötti szerződéses kapcsolat nem zárja ki. Az alap nélküli gazdagodás (Ptk.361.§ (1) bekezdés) megtérítése akkor is igényelhető a szerződéses partnertől, ha az a vagyoni előnyhöz a szerződés keretein kívül, az abban meghatározott szolgáltatásokon túli teljesítéssel jutott. A gazdagodás visszatérítése követelhető tehát a felek közötti szerződés esetén is, ha arra a szerződéses jogviszony nem adott jogalapot. (BH 2010/333) A konkrét esetben azonban nem erről, hanem arról volt szó, hogy az alperes a felperes kereseti követelésében a felek közötti finanszírozási szerződés 7.5. pontja alapján - tehát a szerződés kifejezett rendelkezése szerint - visszatartott összeget, valamint a finanszírozási szerződés és a jogszabály szerint jogsértően teljesített vizitek ellenértékét kívánta beszámítani. Ebben az esetben tehát a finanszírozás visszatartására és a jogszabálysértő finanszírozás visszakövetelésére a felek közötti - törvényen alapuló - finanszírozási szerződés kifejezett rendelkezéseket tartalmaz. Ezért az alperes ellenkövetelése jogalap nélküli gazdagodás címén alaptalan.

Az alperes a fellebbezésében tévesen hivatkozott arra, hogy a felperes a záróellenőrzését a kellő jogszabályi alap nélkül folytatta volna le. A felek közötti finanszírozási szerződés 2.1. pontja szerint a finanszírozó a hatályos jogszabályok alapján jogosult és egyben köteles ellenőrizni a szerződésben foglalt egészségügyi szolgáltatások szerződés szerinti teljesítését. Az Ebtv. 2011. július 1. napjától hatályos 38/C.§-a teszi lehetővé az egészségbiztosító részére a záróellenőrzés lefolytatását. Így a felperes az alperes fellebbezési érvelésével szemben szerződési és jogszabályi felhatalmazás alapján folytatta le a 2012. október 17. napján megindult záróellenőrzését.

Az ítéletábra egyetértett a törvényszék azon álláspontjával, hogy a záróellenőrzés megindításakor (2012. október 17.) hatályos Ebtv.38/C.§-a azon rendelkezése, mely szerint az egészségbiztosítónak a záróellenőrzést a finanszírozási szerződés megszűnését követő 90 napon belül kell megindítania, nem zárja ki, hogy a záróellenőrzés meginduljon a finanszírozási szerződés megszűnése előtt. Ugyanakkor a felperes a fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra, hogy az Ebtv.38/C.§ azt sem zárja ki, hogy az egészségbiztosító a finanszírozási szerződés megszűnését követő 90 napon túl terjessze ki a záróellenőrzés időszakát.

Az említett törvényhely szerint, ha az egészségügyi szolgáltató 30.§ (1)-(2) bekezdése szerinti szerződése megszűnik, az egészségbiztosító záróellenőrzést végezhet, amelyet a szerződés megszűnését követő 90 napon belül indít meg.

A bírósági gyakorlat, így a 4/2003. számú PJE határozat VI. pontja szerint a jogvesztés súlyos következménye csak a jogszabály kifejezett rendelkezése alapján állhat be. Az Ebtv. idézett 38/C.§-a nem fűzi a jogvesztés következményét ahhoz, ha az egészségbiztosító a záróellenőrzését a finanszírozási szerződés megszűnését követő 90 napon túl indítja meg vagy terjeszti ki újabb időszakra. A jogvesztés következménye törvényi szabályozásának hiánya, a 90 napon túli ellenőrzés indításának kógens kizárásának elmaradása folytán a felperes egészségbiztosító 2013. június 17-én a záróellenőrzését jogszerűen kiterjeszthette a 2010. gazdasági év időszakára. Az ettől eltérő értelmezés elfogadása sértené a közpénzekkel felelős gazdálkodás elvét. Ezért a felperes fellebbezése alapos abban, hogy a pénzügyi záróellenőrzését attól függetlenül kiterjeszthette, hogy eltelt a szerződés megszűnésétől számított 90 nap.

Erre figyelemmel a felperes keresete alapos a kiterjesztett ellenőrzés alapján vizsgált, a 2010. január 1. és 2010. december 31. napja között kifizetett, 2.704.512.Ft finanszírozási többlet erejéig is.

Az ítéletábra az alperes indítványára mellőzte az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését az Ebtv.38/C.§ (3) bekezdése alaptörvény-ellenessége megállapítása iránt.

Az alperes Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére irányuló kérelmében kifejezetten megjelölt Ebtv.38/C.§ (3) bekezdését a 2012. évi CCXII. törvény 24.§-a 2013. január 1-i hatállyal hozta törvénybe. A felperes záróellenőrzése ugyanakkor a 2010. január 1. és 2012. augusztus 31. napja között lejelentett és finanszírozott egészségügyi szolgáltatások felülvizsgálatára irányult. Erre az időszakra tehát nem alkalmazható, és így a perben nem volt jelentősége a 2013. január 1. napján hatályba lépett Ebtv.38/C.§ (3) bekezdésének.

A 2010-2012. évi ellenőrzött időszakban hatályos Ebtv.38/C.§ szerint a felperes a záróellenőrzés során azt vizsgálja, hogy az egészségügyi szolgáltató az E-Alapból kapott összeget a finanszírozási szerződésben meghatározott egészségügyi szolgáltatásokra használja-e fel. Amennyiben nem, köteles a kapott összeget - a szerződésszegés esetére kikötött egyéb jogkövetkezmények mellett - az E-Alap számára megtéríteni. Az alperesnél a záróellenőrzést ténylegesen elvégző felperesi alkalmazott, dr... tanúvallomásában (G.20.901/2014/8. tjk. 3-6. oldal) kitért arra is, hogy a finanszírozási összeg egészségügyi szolgáltatásokra felhasználásának minősül a „... személyi jellegű kifizetésekre, tehát munkabérre, megbízási díjra, fizethető belőle a cégvezetőnek juttatás bármilyen jogcímen (munkabér, osztalék, ... stb.), lényeges az, hogy annak okirattal, bizonylattal lefedettnek, igazoltnak kell lennie”. Ezzel a tanúvallomással egybehangzóan nyilatkozott a felperes perbeli képviselője is a másodfokú tárgyaláson. (Gf.II. 4. tjk. 2. oldal) Eszerint a feladat ellátásához kapcsolódó összegek téríthetők.

A finanszírozási összeg ilyen módon felhasználhatóságától a perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményében részben eltért. (G.20.901/2014/40. szám alatti szakvélemény 7. oldal) Nem tekintette ugyanis a szakápolással közvetlenül összefüggő, a finanszírozási összegből kifizetésnek az alperes ügyvezetője havi 100.000.Ft-os munkabér kifizetését. A szakvélemény mellékleteként elfekvő, az alperes által csatolt iratanyagból kitűnően az alperes ... ügyvezető részére 2010. szeptemberétől 2011. december 31. napjáig havi 100.000.Ft bruttó díjazást fizetett ki. Az egészségügyi szolgáltató ügyvezetője díjazása (munkabére, avagy megbízási díja) az említett tanúvallomása (....) szerint is az E-alapból kapott finanszírozás célhoz kötött felhasználásának

minősül. 16 havi munkabért így az alperes a finanszírozási összegből jogszerűen fizetett ki, ezért a felperes a keresetében 646.182.Ft-ot az Ebtv.38/C.§-a és 35.§ (6) bekezdése alapján nem követelhet vissza.

A felperes P.20.916/2014. szám alatt érkeztetett harmadlagos keresete alapján tehát nem a törvényszék által megállapított 1.657.638.Ft erejéig, hanem (a 646.182.Ft részösszeg levonásával és a felperes fellebbezése szerinti 2.704.512.Ft hozzáadásával) 3.715.968.Ft összegre volt alapos.

A törvényszék a fellebbezett ítéletében a lejárt kamat összegét 1.786.085.Ft-ban határozta meg. A felperes fellebbezése szerint a harmadlagos összesen 4.362.150.Ft megfizetésére irányuló keresete esetében a fizetési felszólítás keltét követő naptól 2014. április 25. napjáig a lejárt kamat összege 1.382.006.Ft. A fellebbezés azonban annak részletes kimutatását nem tartalmazta, hogy az elsőfokú bíróság által alaptalannak ítélt - a záróellenőrzés utólagos kiterjesztésén alapuló - 2.704.512.Ft tőkeösszeg - illetve az alaposnak ítélt 646.182.Ft részösszeg után külön-külön milyen összegű a lejárt késedelmi kamat. Ezért ennek kimunkálására az ítéltábla a felperest végzésében hívta fel. (Gf.II. 4.sz. végzés) A felperes azonban ennek a felhívásnak a fellebbezési eljárásban előterjesztett nyilatkozatában (Gf.8. szám) csak részben tett eleget. Azt megjelölte, hogy a 2010. évre kimutatott 2.704.512.Ft finanszírozási többlet után 1.118.272.Ft a lejárt kamat. Nem nyilatkozott azonban felhívás ellenére arról, hogy milyen összegű a 646.182.Ft, elsőfokú bíróság által alaposnak tartott, visszaigényelt finanszírozási összeg után a lejárt kamat összege. Emiatt az ítéltáblának nem állt rendelkezésére adat arra nézve sem, hogy a harmadlagos keresettel érvényesített és a fellebbezések alapján alaposnak bizonyult 3.715.968.Ft részösszeg után milyen összegű az egyes fizetési felszólításokat követő naptól 2014. április 24. napjáig lejárt teljes kamat összege. Erre figyelemmel az ítéltábla csak az alaposnak bizonyult felperesi fellebbezésben megjelölt 2.704.512.Ft tőkeösszeg után kimutatott 1.118.272.Ft lejárt kamat megfizetésére kötelezte az alperest.

A másodfokú eljárás eredményként tehát a 8.509.333.Ft tőkeösszeget 2.704.512.Ft tőkével növelve és 646.182.Ft tőkével csökkentve a felperes 10.567.663.Ft finanszírozási tőkeösszeg visszatérítésére tarthat igényt.

Ezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest terhelő marasztalási összeget 10.567.663.Ft tőkére felemelte.

Mellőzte az 1.657.638.Ft részösszeg után a 2014. április 25. napjától a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű kamata, valamint a 2014. május 15. napjától a kifizetés napjáig a jegybanki alapkamat 1/3-ával megegyező mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelező rendelkezést. Ehelyett az alperes 3.715.968.Ft részösszeg után köteles 2014. április 25. napjától a jegybanki alapkamat kétszeres szorzatának megfelelő mértékű kamatát, valamint 2014. május 15. napjától a kifizetés napjáig a jegybanki alapkamat 1/3-ával megegyező mértékű késedelmi kamatát megfizetni.

Mellőzte az alperes 1.786.085.Ft lejárt késedelmi kamat megfizetésére kötelezését, egyben kötelezte az alperest 1.118.272.Ft 2014. április 24. napjáig lejárt késedelmi kamata megfizetésére.

Az ítéltábla mellőzte a pernyertesség aránya változása miatt a le nem rótt illeték és perköltség viselésére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést. A másodfokú ítélet eredményeként a felperes a 11.992.494.Ft perértékből 10.567.663.Ft (88%) erejéig lett pernyertes. Ezért a 719.550.Ft le nem rótt kereseti illeték és az 595.400.Ft (megelőző másodfokú eljárás során) le nem rótt fellebbezési illeték 88%-át, 1.157.150.Ft-ot az alperes köteles viselni. (Pp.78.§ (1) bekezdés, Itv.59.§ (1) bekezdés)

Az elsőfokú eljárás során a felperes képviselőjével 240.000.Ft jogtanácsosi munkadíj (Pp.75.§ (1) bekezdés), a megelőző másodfokú eljárás során 80.000.Ft jogtanácsosi munkadíj, illetve 288.030.Ft előlegezett szakértői díj merült fel. (együtt: 608.030.Ft) Ebből az összegből a felperes a pernyertessége arányában (88%) 535.066.Ft megtérítését igényelheti az alperestől. Az alperes elsőfokú eljárásbeli képviselőjével felmerülő ügyvédi munkadíjként a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (R.) 3.§ (2) bekezdése alapján az áfával növelt 304.800.Ft határozható meg, míg a megelőző másodfokú eljárásban 101.600.Ft. (együtt: 406.400.Ft) Ebből az összegből annak 12%-át, 48.768.Ft-ot igényelhet a felperestől. A két végösszeg egybeszámításával a Pp.81.§ (1) bekezdése alapján az alperes 486.300.Ft kerekített elsőfokú perköltség megfizetésére köteles a felperesnek.

A másodfokú eljárásban a felperes 2.704.512.Ft perértékű fellebbezése eredményre vezetett. Emiatt az azon feljegyzett 216.360.Ft fellebbezési illetéket az alperes köteles viselni. (Pp.78.§ (1) bekezdés, Itv.59.§ (1) bekezdés)

Az alperes 8.322.533.Ft pertárgyértékű fellebbezése 646.182.Ft erejéig bizonyult alaposnak, míg az ezt meghaladó 92%-os részben nem. Az alperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 665.800.Ft fellebbezési illetékből így annak 92%-át, 612.540.Ft-ot az alperes köteles viselni. Az első- és másodfokú eljárásban együttesen így az alperes 1.986.050.Ft kereseti- és fellebbezési illetéket tartozik megfizetni az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására.

A másodfokú eljárásban az ítéletábra a fellebbezések együttes perértéke figyelembevételével a felperes jogi képviselőjével felmerült jogtanácsosi munkadíjat 150.000.Ft-ban határozta meg, melyből annak 94%-ára, 141.000.Ft-ra tarthat igényt a felperes a másodfokú pernyerése arányában. Az alperes ügyvédi képviselőjével felmerült munkadíjat az ítéletábra az R.3.§ (2), (5)-(6) bekezdései alapján az áfával növelt 190.500.Ft-ban állapította meg, melyből annak 6%-ára, 11.430.Ft-ra tarthat igényt. Ezen két összeg egybeszámításával az alperes 129.570.Ft jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére köteles a felperesnek. A kétfokú eljárásban együtt 615.870.Ft perköltséget köteles viselni az alperes.

G y ő r , 2017. szeptember 13.

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Ferenczy Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Szalay Róbert sk. bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: